

ČSN ISO 690

Václav Brožík pocházel z nejhudších poměrů. Učil se litografem a v porcelánce.¹ Od roku 1868 studoval na Akademii výtvarných umění (AVU) v Praze, Drážďanech a Mnichově.² V roce 1879 podnikl studijní cestu do Nizozemí, kde studoval staré vlámské a holandské malíře. Oženil se s dcerou bohatého pařížského obchodníka s obrazy a významného sběratele umění Charlese Sedelmayera. Byl povolán jako profesor na pražskou Akademii výtvarných umění a svůj čas až do smrti dělil mezi Prahu a Paříž,³ kde měl rodinu. Byl součástí tzv. „Generace českého Národního divadla“.⁴ Císař jej povýšil v r. 1897 do šlechtického stavu. Stal se nejznámějším českým malířem v Evropě poslední čtvrtiny 19. století. Dosáhl obrovského veřejného úspěchu. Byl ctěn jako největší žijící český malíř. Jednalo se o reprezentanta akademické historické malby.⁵ Modernisté považují jeho tvorbu za symbol období rozkladu a úpadku akademismu.⁶ Podle jejich příkrého odsudku rozměrné historické kompozice z českých dějin, které měly posilovat národní uvědomění, trpí teatrálností, malířova píle a houževnatost nebyla vždy vyvážena talentem, což vedlo k ilustrační povrchnosti a nevalné invenci, suché kresbě⁷ a dekorativnímu koloritu.

Použitá literatura a jiné zdroje:

MATĚJČEK, Antonín. *Národní divadlo a jeho výtvarníci*. 2. vyd. Praha: SNKLHU, 1954. České dějiny.

Od Tiziana po Warhola: Václav Brožík – Smrt sv. Irie. In: *YouTube* [online], 19. 12. 2012 [cit. 2021-03-13]. Dostupné z:

https://www.youtube.com/watch?v=_d4mcdozZoo&t=88s&ab_channel=Muzeumum%C4%9Bn%C3%AAD. Kanál uživatele Muzeum umění.

PRAHL, Roman. Malířství v generaci Národního divadla. In: BLAŽÍČKOVÁ-HOROVÁ, Naděžda, PETRASOVÁ, Taťána a Helena LORENZOVÁ, ed. *Dějiny českého výtvarného umění*. III, 1780/1890. Praha: Academia, 2001, s. 60–113. ISBN 80-200-0735-0.

Topičův salon. Praha: Společnost Topičova salonu, 2017. ISBN 978-80-905091-0-8.

TYRŠ, Miroslav. Odsouzení mistra Jana Husi. Historický obraz V. Brožíka. *Národní listy*. 21. 12. 1883, roč. 23, č. 303, s. 3. ISSN 1214-1240.

TYRŠ, Miroslav. Opona Národního divadla. Maloval V. Hynais. *Národní listy*. 18. 11. 1883, roč. 23, č. 275, s. 5. ISSN 1214-1240.

Generátor citací:

<https://www.citace.com/>

<https://sites.google.com/site/novaiso690/schema-a-priklady>

¹ MATĚJČEK, Antonín. *Národní divadlo a jeho výtvarníci*. 2. vyd. Praha: SNKLHU, 1954. České dějiny, s. 25.

² Od Tiziana po Warhola: Václav Brožík – Smrt sv. Irie. In: *YouTube* [online], 19. 12. 2012 [cit. 2021-03-13]. Dostupné z:

https://www.youtube.com/watch?v=_d4mcdozZoo&t=88s&ab_channel=Muzeumum%C4%9Bn%C3%AAD. Kanál uživatele Muzeum umění.

³ PRAHL, Roman. Malířství v generaci Národního divadla. In: BLAŽÍČKOVÁ-HOROVÁ, Naděžda, PETRASOVÁ, Taťána a Helena LORENZOVÁ, ed. *Dějiny českého výtvarného umění*. III, 1780/1890. Praha: Academia, 2001, s. 69.

⁴ *Topičův salon*. Praha: Společnost Topičova salonu, 2017, zvl. s. 15–30.

⁵ TYRŠ, Miroslav. Odsouzení mistra Jana Husi. Historický obraz V. Brožíka. *Národní listy*. 21. 12. 1883, roč. 23, č. 303, s. 3.

⁶ TYRŠ, Miroslav. Opona Národního divadla. Maloval V. Hynais. *Národní listy*. 18. 11. 1883, roč. 23, č. 275, s. 5.

⁷ Tamtéž.